

ശാശ്വത ഭുജങ്ങളാൽ മാർവോട് അണച്ചിടും

ഈ വരികൾ പാടുമ്പോൾ നമ്മുടെ വികാരം അല്ലെങ്കിൽ ഓർമ്മയിൽവരുന്നത് എന്തായിരിക്കും?

പിച്ച് വെച്ച് നടക്കുന്ന കുഞ്ഞ് ഒന്ന് വീണിട്ടു പൊട്ടിക്കരയുമ്പോപോൾ സ്നേഹത്തോട് എടുത്ത് ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന സമയമോ? എന്തോ കണ്ടു പേടിച്ചു ഡാഡി/മ്മമ്മി എന്ന് എന്ന് വിളിച്ചു കരയുന്ന കുഞ്ഞിനെ മാറോടു ചേർത്ത് തോളിൽ കിടത്തി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴമോ?

ജീവിതത്തിൽ വളരെ പരിമിതികൾ ഉള്ള, അറിവും കഴിവും സമ്പത്തും ഒക്കെ അല്പമായി മാത്രം ഉള്ള നാം നമ്മുടെ കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വലിയ കോട്ട പോലെയാണ്. എന്റെ ഡാഡി എന്തിനും മതിയായവാൻ ആണെന്നുള്ള ചിന്തയിൽ ആണ് ആ കുഞ്ഞ് തോളിൽ കിടക്കുന്നത്. എത്ര പെട്ടെന്നാണ് കരച്ചിലും ഭയവും ഒക്കെ മാറുന്നത്. നമ്മുടെ കരങ്ങൾ ആ കുഞ്ഞിനെ മറയ്ക്കുവാൻ അപര്യാപ്തമാണ്. നമ്മുടെ മാർവിൽ ലഭിക്കുന്ന ആശ്വാസം പരിമിതമാണ്. നമ്മുടെ തോൾ പെട്ടെന്ന് ക്ഷീണിക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും ആ കുഞ്ഞു മനസ്സിന് ഡാഡി /മ്മമ്മി നല്കുന്ന സംരക്ഷയും ആശ്വാസവും അവർണനീയമാണ്.

സർവശക്തന്റെ ഉള്ളടക്കം സകല സമുദ്രത്തിലെയും വെള്ളം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിവുള്ളതാണ്. നമ്മെ പൂർണ്ണമായും മുടി രക്ഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ് ആ കരങ്ങൾ. അവന്റെ മാർവും തോളും ഒരിക്കലും തളരുകയോ ക്ഷീണിക്കുകയോ ഇല്ല. അവൻ സകല ജടത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവും പരിപാലകനും അല്ലേ? അവൻ ചോദിക്കുന്നു, 'എന്നാൽ കഴിയാത്ത വല്ല കാര്യവും ഉണ്ടോ?' ഇതെല്ലാം നമുക്ക് അറിയാമെങ്കിലും നമ്മുടെ കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ആ മാർവിൽ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും കണ്ടെത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ടോ?

നമ്മുടെ ദുഃഖത്തിൽ ആശ്വസിപ്പാൻ അവന്റെ മാർവുണ്ട്. നമ്മുടെ രോഗത്തിൽ അവൻ നമ്മെ മാർവോട് ചേർത്ത് സൌഖ്യം ആക്കുന്ന കരം കൊണ്ട് തലോടുന്നുണ്ട്. നാം ഭയപ്പെടുമ്പോൾ മാർവിൽ ചേർത്ത് ഭയപ്പെടേണ്ട ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. നാം ശത്രുവിനെ നേരിടുമ്പോൾ ആ വലിയ ശാശ്വത ഭുജങ്ങൾ കൊണ്ട് മുടി നമ്മെ മറയ്ക്കുകയുണ്ട്. ശത്രു അവന്റെ അമ്പെയ്യുമ്പോൾ അവൻ നമുക്ക് ചുറ്റും പരിചയായിട്ടുണ്ട്. നാം കരയുമ്പോൾ കണ്ണുനീർ തുടപ്പാൻ ആ കൈകൾ റെഡിയാണ്, മാറോടു ചേർത്ത് ഉമ്മ വെച്ച് കരയേണ്ട എന്ന് പറയുന്ന ഇമ്പ സ്വരം ഉണ്ട്.

അതെ, നനാവിധ പ്രയാസങ്ങളും കഷ്ടതകളും അനുഭവിക്കുന്ന നമുക്ക് അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ മാർവും ശാശ്വത ഭുജങ്ങളും ഉണ്ട്. ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടത്തിൽ, രോഗക്കിടക്കയിൽ (ഭവനത്തിലായാലും ആശുപത്രിയിലായാലും), സാമ്പത്തിക

പ്രശ്നങ്ങളിൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ, ജോലിയുടെ പ്രതിസന്ധികളിൽ ഇങ്ങനെ എല്ലായിടത്തും അവന്റെ മാറാത്ത സാന്നിദ്ധ്യവും, തീരാത്ത സ്നേഹവും, ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന കരങ്ങളും നമ്മോടു കൂടെയുണ്ട്. നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതൻ നമ്മുടെ കഷ്ടങ്ങളിൽ സഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്. അവനിൽ എപ്പോഴും ആശ്രയിക്കാം, ധൈര്യപ്പെടാം, ആ മാർവോട് ചേർന്നിരിക്കാം. മാറാ നാഥാ!

B.M. Launderville has written, "The vine clings to the oak during the fiercest of storms. Although the violence of nature may uproot the oak, twining tendrils still cling to it. If the vine is on the side opposite the wind, the great oak is its protection; if it is on the exposed side, the tempest only presses it closer to the trunk. In some of the storms of life, God intervenes and shelters us; while in others He allows us to be exposed, so that we will be pressed more closely to Him."

Today in the Word, April, 1989, p. 17.

Please pray for Bro. George Yohannan & family as they are grieving for the loss of Sist. Ponnamma's father in India.

**PLEASE PRAY FOR
REV. JACOB OOMMEN & SIS. JOLLY JACOB**

"I am the LORD who heals you"

Please pray for:

- Mrs. Marykutty Thomas (Sist. Suja's Mom),**
- Bro. Jacob Alexander, Pr. Mathew Samuel, Bro. Babu Thannickal,**
- Sist. Shiny Chacko, Sam Mathew, Ammini George, Mariamma**
- Johny (Kunjumol), Usha Danielkutty**
- Kiran (Dr. Jolly Mathew's granddaughter),**
- Nirmala (Friend of Snehalatha Nair)**
- Baby Anaya & all who are sick among us.**